

گفت و گوی اختصاصی با «حسام محمودی»؛

آنهايي که گلزار را بازيگر نمي دانند بايد ديد سوادشان چقدر است

حسام محمودی که دانش آموخته رشته حقوق قضایی است، به دلیل علاقه ای که به بازیگری دارد، فوق لیسانس خود را کارگردانی هنر خوانده

به گزارش سایت خبری پرسون، او تا به حال انتخاب های درستی داشته و از طریق واسطه و رابطه برای بازی دعوت نمی شود، ولی در عین حال مخالفتی با نقش گرفتن در مهمانی ها ندارد. با حسام محمودی که بعد از بازی در سریال کمدی «با خانمان» با «کلبه ای در مه» در نقشی متفاوت به آنتن برگشته، همکلام شدیم.

شما بازیگری را از «خسته نباشید» شروع کردید تا «کلبه ای در مه»، این مسیر راضی کننده است؟

سختی دارد، ولی کاری را انجام می دهم که خیلی ها آرزو دارند.

در سینما کار کردید و به موازاتش در تلویزیون هم فعالیت داشتید، اما در تلویزیون بیشتر دیده شدید، قبول دارید؟

تلویزیون به دلیل تعداد تماشاگری که دارد، همواره کمک می کند که مردم فرد را بیشتر بشناسند، بخشی این است و بخش دیگر برای فیلم های سینمایی است که من بازی کردم و توقیف شد یا تصمیم گرفتند فیلم را آن سال بنا به دلایل مختلفی نبینند یا مثلاً یکی از بازیگران شکایتی از فلان فیلم کرده و شکایت روی میز وزیر بود. در فیلم «حق سکوت» بازی کردم که سال ها توقیف شد.

فیلم رمانتیک «رمانتیسم عماد و طوبا» را در نوبت اکران دارید.

خیلی ساده انگارانه است این گونه نگاه کنیم برای این که تو آدم معروفی شوی نقش اصلی را بازی کنی! خیلی از عوامل دخیل هستند، اصلاً تو ۲۰ هزار نقش اصلی بازی کن. اگر نخواهند دیده شوی، دیده نمی شوی.

چه عواملی سبب این اتفاق می شود؟

نمی دانم، بخشی از آن می تواند این باشد که مثلاً تو شبیه آن ها نیستی، باج نمی دهی و وارد معامله با آن ها نمی شوی، منظورم این است که اساساً در مديوم سینما این که تو فقط فیلم خوب بازی کنی، کافی نیست.

در ادامه صحبت های شما، وقتی دلیل کم کاری برخی دوستان هنرمند را می پرسم آن ها از نقش گرفتن در مهمانی های شبانه، نقش فروشی ها و روابط انتقاد می کنند.

آن هایی که انتقاد می کنند، اندکی باید از این زاویه نگاه کنند که تو اگر این فرصت را داشته باشی از آن استفاده نمی کنی؟ باور کنید شاید من هم پیشنهادش را نداشتم. معتقدم چون در سینما پول وجود دارد، مافیا وجود دارد و همچنین حلقه هایی که به تو اجازه ورود نمی دهند. حلقه هایی به قدرت نزدیک تر هستند و برخی ها فاصله دارند، تو با توجه به کارهایت با بعضی از آن ها ارتباط برقرار می کنی و وارد معاشرت هایی می شوی. در ایران شرکت معرفی بازیگر وجود ندارد، پس آدم ها همدیگر را در مهمانی ها پیدا می کنند. اتفاقاً معتقدم این روابط طبیعی ترین چیزی است که در سینما وجود دارد.

چند وقت است که مسئله شکایت محمدرضا گلزار از یک منتقد سینما، سروصدا کرده است، آیا اصلاً دستمزد نجومی برای یک ستاره وجود دارد؟

معتقدم هر چقدر به گلزار پول بدهند، حقش است.

البته خیلی ها بازی او را قبول ندارند و معتقدند که بازیگر خوبی نیست.

باید دید بازیگر مورد علاقه آن خیلی ها چه کسی است؟ سوادشان درباره بازیگری چقدر است؟ اساساً در همه جای دنیا طیفی به اسم ستاره وجود دارند و یک طیف دیگر بازیگر هستند، آن هایی را که ستاره هستند، به این دلیل سر فیلم ها می برند و دستمزدهای کلان می دهند که تماشاگر به خاطر آن ها به سینما می آید و لزوماً قرار نیست بازیگرهای خوبی باشند یا فن بازیگری بدانند. وقتی تو سال ها نتوانستی یکی را مثل گلزار تولید کنی، پس باید هر چقدر پول می خواهی به او بدهی تا او را سر کار بیاوری.

چرا ما نتوانستیم ستاره پرورش دهیم؟

چون سطحی نگاه می کنیم، تلویزیون آدم هایی را مطرح می کند و به این فکر نمی کند که یک قرارداد با این آدم تنظیم کند تا پنج سال دیگر که ستاره شد، بتواند از او پول درآورد. آن فرد از سکوی تلویزیون استفاده می کند و تبدیل به یک ستاره عجیب و غریب می شود و پنج سال دیگر جواب تلفن تلویزیون را هم نمی دهد.

بعد از بازی در سریال کمدی «باخانمان» چه شد که نقش «دامون» در سریال «کلبه ای در مه» را پذیرفتید؟

در مسیر بازیگری ام همیشه بر اساس ویژگی های نقش، آن را انتخاب و بازی می کنم. این که در بخش اول صحبت های تان گفتید در سینما کار و به موازات آن در تلویزیون بازی کردم، دلیل اش این است که مدیوم خاصی برایم مهم نیست و ترجیح می دهم نقشی را که دلم می خواهد بازی کنم. نکته دیگر این که چون بازیگرانه نگاه می کنم و بیزینسی نگاه نمی کنم، خیلی دلم می خواهد نقش های متفاوتی را بازی کنم. به همین دلیل بعد از بازی در «باخانمان» چنین پیشنهادی را پذیرفتم. حضور سعید پروینی به عنوان تهیه کننده سریال «کلبه ای در مه» خیلی در تصمیم گیری ام تاثیرگذار بود، فرخ نعمتی، سام قربیبیان و حمید ابراهیمی هم آدم های جالبی هستند و با آن ها خوش می گذرد.

«دامون» جوانی تحصیل کرده و مبارز در آن مقطع تاریخی است، خودتان چه تعریفی از این شخصیت دارید؟

«دامون» یک شخصیت انقلابی است که علیه ظلم، ستم و استکبار قیام می کند، اصلی ترین ویژگی جوانان آن نسل داشتن ایمان بود. بیشترین ویژگی که باید روی آن کار می کردم این بود که امید را در خودم زنده کنم. معتقدم طراحی صحنه و لباس در پرداختن به آن برهه تاریخی کمک کرد. «کلبه ای در مه» و روایت قصه خان و خان زاده برای خیلی از مخاطبان یادآور سریال پرمخاطب «پس از باران» بود. اندکی بله، چون سریال «پس از باران» در زمان خودش پربیننده بود و یادم می آید خیابان ها خلوت می شد و همه پای تلویزیون می نشستند و هنوز هم بازپخش آن مخاطب دارد، اگر سریال ما را با این سریال مقایسه می کنند، باعث افتخار است، چون همه ما در تلویزیون سعی می کنیم آدم ها را به تماشای آثار نمایشی ترغیب کنیم. سریال ما در شمال فیلم برداری و همین ماجرای خان و خان زاده در آن روایت می شود و همه آن را با «پس از باران» تطبیق می دهند، ولی خیلی فاصله دارد.

بازتاب هایی که از سریال دریافت کردید، راضی کننده است؟

پخش سریال با مسابقات فوتبال و والیبال همزمان شده و نامنظم است. فکر می کنم همین فضای نوستالژی سبب شده بیننده داشته باشد. معتقدم خیلی از سریال سازها سراغ کارهایی با لوکیشن های محدود و آپارتمانی می روند و تهیه کننده ما جرئت کرده و دست روی یک کار تاریخی و ویژه گذاشته، دکور، لباس و... ساخته و این نشان می دهد که او ذائقه مخاطب را می شناسد و قصه خوبی هم داریم.

نویسنده : مریم ضیغمی

منتشر شده در روزنامه خراسان